

O'nlr Onurumuzdu (r)... (5)

Sürgünler Katliamlar inanılmaz boyutlarda sürerken “vatan hainleri-devlet düşmanları” yaftası boyunlarda asılı kalıyordu.

Resmi İdeoloji ve Tarih düzenine uygun kafalar yetiştirmek için üst kimlik- üstün ırk eğitimine okulda başlar, okulla beyinleri tahrir eder...

Düzenin elindeki en önemli güvence yasaklar ve korku vermelerdir.

Doğruları yazan makaleler-dergiler-kitaplar-şiiirler yasaklanır, yasağa uymayanlar zindanlarda çürütülür, öğretmek-öğrenmek isteyenler faili meçhul katliamlarla susturulmaya çalışılır...

Düzen ve sistem korkak olduğu sürece doğruları saklar, yanlışlarla yalanlarla “kahraman” bir toplum yaratmaya çalışır.

O “kahraman” toplum doğrular karşısında şoven-milliyetçi duygularla saldırgan olur ilkelleşir, ilkelleşirken ise “en büyük” olduğunu savunur...

“Kendini ve Kentini Sorgulamak” insanı araştırmaya doğruları bulmaya yönlendirir, doğruları buldukça şaşırır şaşırarak onu güçlendirir güçlendikçe onurlanır, korku ona vız gelir...

Yalan çuvallara sığmıyor!

Resmi İdeoloji ve Resmi Tarih yalanlarla-saklamalarla-saptırmalarla gizlenemiyor gün geliyor gerçek tarih karşısına dikiliyor...

Çocuklarını “Türkler geliyor” korkusuyla uyutmaya-uslu olmaya çağıran annelerin-babaların bugünkü Avrupalıları, geçmişte Osmanlı saldırılarının bıraktığı mirasla AB kapılarının kapanmasına neden oluyor.

Doğruları cesaretle araştırmak ve açıklamak-irdelemek Türkiye’de bir nevi suç oluyor saldırılara karşı korumasız kalınırsa faili meçhullerin arasına katılmak zor olmuyor...

***

Dersim olayı birdenbire Türkiye’nin gündemine odaklandı.

İyi ki odaklandı, bugünkü nesiller “nedir bu” diye sormaya başladı araştırmaya kafalarındaki karışıklığa soru işaretlerine yanıt arıyor...

Bir gerçek üzerinde durulmalı; bir tarafta yaşı küçültülerek diğer yandan yaşı büyültülerek idam edilen baba oğul, neden?

1935 25 Kânunuevvel (Aralık) ayında başlayan ve biten, 4 Kânunusani (Ocak) 1936’da yürürlüğe giren Meşhur Tunceli Kanunu, (Tunceli'nin İdaresi Hakkında Kanun) görüşmelerini açan zamanın İçişleri Bakanı Şükrü Kaya “... Burası 91 aşirete münkasemdir (bölünmüş). 1876’dan bugüne kadar muhtelif zamanlarda Dersim üzerine 11 harekâtı askeriye yapılmıştır. Halkı cahil, bir az da toprağın fakirliği dolayısıyla halkı fakir olur ve eli de silahlı bulunursa tabii böyle bir yerde vukuat eksik olmaz.”

Bölgede yüzbaşı rütbesiyle göreve başlayan Tuğgeneral Ziya Yergökün anılarında Dersim halkı için şöyle der; “... Bunlar ne Şii’dirler ne de tam Bektaşî. Bu mezhebin her ikisinden alınmış bazı esasları varsa da çok gülünç inançları da vardır. Her yüksek dağı bir ziyaret yeri, bir tapınak hükmünde gördükleri gibi birçok büyük ardıc ağacını da öyle görürler; Allaha bizim gibi inanırda peygamberi de şöyle böyle tanır. Fakat oruç tutmaz, namaz kılmazlar. Kuranın hükümlerinden habersizdirler. Onlara göre; kirleri su, suyu toprak temizler. Toprağı da ateş temizler, derler.”

O günlerde Dersimde süvari eri olarak bulunan Karşı A. Demirtaş’ın anlattıkları ise daha ilginç değil mi?

"Köylüleri topluyorduk, bir araya getirip 'sizleri koruyacağız, kurtaracağız' diyerek dere kenarlarına veya uygun gördüğümüz yerlere götürüp makineli tüfeklerle tarıyorduk. Kadın, çocuk, bebe, ihtiyar, genç demeden hepsini, hepsini öldürüyorduk. Subaylar hiçbir Aleviyi sağ koymayın, öldürün diyorlardı. Daha sonra cesetlerin başına erler kurtlar gibi üşüşüyorlardı. Kollarını sıvazlayıp bilezik, kolye gibi altınları kapmak için hırslı bir yarış başlıyordu. Kadınlar için altın takmanın önemi büyük olduğundan kolları parçalayarak, keserek altınlar kapışıyordu. Hatta altın dişler de alınıyordu, alevi öldürüp cennete gitmek, altınlarına da sahip olup bu dünyada da rahat yaşamak o günlerde önemliydi. Velhasıl birçok köyde benzer bu tür şeyler yapıldı. Bugün Kars'ta Dersim zenginleri var. Bunların zenginlikleri oradan kalma."

Havadan attığı binlerce bombayı büyük bir marifetmiş gibi anlatan Sabiha Gökçen Hatay için de cüretleşerek “Biz gençler gerekirse bu işi silahlarımızla da halledebiliriz Hatay bizim canımız feda olsun kanımız” derken, rakamı hâlâ tam olarak bilinmeyen insan katliamından onurlanabiliyordu...

Sabiha Gökçen'nin ilk madalyasını da şölenvari bir ortamda, ama ne için verildiğinin söylenme cesareti olmayan, utanç gölgesinde aldı. O, Dersim katliamının edatlarından biriydi. Bir zulüm algısının aklydı, Osmanlı aklının cumhuriyetteki tecellilerinden biriydi.

Bu Askerî harekât, her ne kadar bazı aşiretleri sürgün etse de, harekât 1938 yılının sonuna doğru sona ermiştir. Harekât sonucunda 13.000 (Resmi rapor) ile 40.000 arasında sivil ölümler, 12.000 kişi başka yerlere sürgün edilmiştir. Ayaklanmaya katılan aşiret mensupları, Kayseri'nin Sarız, ilçesi ve Erzurum, Yozgat, Muş gibi çeşitli illere sürgüne gönderilmiştir.

HERKES YERİNE

O'nlr Onurumuzdu (r)... (6)

Tüm okullarda okutulan Resmi Tarih bir taraftan herkesi beylere, egemenlere ve düzene-resmi ideolojiye biat etmelerini sağlamaya çalışırken diğer taraftan insanları birbirlerine düşman etmeye de yeterli olabiliyor...

Tarih-Tarihçiler insanları bilgilendirirken doğruyla-yanlış, iyiyile-kötüyü birlikte yansıtmayı-yazması-söylemesi bilimsel olarak zorunlu olmalıdır.

Tarih güvenilir olmadığı sürece herkesçe kullanılan, anlaşılabilir bayağı, sıradan masallarla zenginleştirilir egemenlere güven sağlamaya çalışılır devamında ise gün yüzüne çıkan doğrularla huzursuzluk başlar ve büyür gider...

Resmi Tarih, Resmi İdeolojinin gereği bir tarafı lanetlerken diğer tarafı över dedikodu yaparken de gerçekleri saklar tabiri caizse "sözün özünü söylemek gerekirse" sansürler...

Kısacası; Resmi Tarihte "yârenler" "yerilenler", yermek (siyah) ve övmek (beyaz) gibi iki ayrı kutuptur, egemenlerin vakanüvisleri bu konuda uzmanlaşırlar...

Dersim bir katliamdı bu gerçek artık kabul ediliyor, kabul etmeyenler ise dişlerini gıcırdatıyor...

Binlerce yâren yârenbaşından aldığı komutayla onbinlerce savunmasız yerileni acımadan katlediyor bu bir kahramanlık destanı olarak tarihe geçiyor...

Bu katliamda insanları diri diri yakan, ilk savaş pilotu kadın Sabiha Gökçen'e yârenbaşının bu kahramanına madalya takılarak ödüllendirilirken göğsünde on binlerin günahının yaftası da asılıyordu, insanlığın tarihinde bu da yazılmıştır biline...

"... 18 Kasım 1937'de aralarında Seyit Rıza ve oğlun Resik Hüseyin'in de bulunduğu toplam 11 kişi Elazığ Buğday Meydanı'nda idam edildi. İdamdan sonra cenazeleri darağaçlarından indirilerek Elazığ sokaklarında halka teşhir edildikten sonra yakıldı..."

Niye yakılıyor?

Dirisinden korkan ölüsünden de mi korkuyor?

"Senin yalanlarınla, hilelerinle baş edemedim, bu bana dert oldu.

Ben de senin önünde diz çökmedim, bu da sana dert olsun."

Seyit Rıza, egemenlerin ne olduğunu Tarihe yazdırırken ortak yaşanan bu ülkede kuşaktan kuşağa devam ettirilen ayrımcılık ve "bizden olmayanları" yok saymak-yok etmeye-asimile etmeye çalışmak insanlık dışı bir resmi ideoloji olmuyor mu?

“Hasta Adam” Osmanlıdan arta kalan-devam eden ırkçılık-şovenizm-kafatası milliyetçiliği insanları katletmeye kadar varırken, tüm bunlar “Demokrasi” taşlarının yerleştirilme iddiasıyla yapılıyor ve hâlâ bu gelenek devam ettiriliyor...

“Yeni Osmanlılık” eskinin bir kopyası halindeyken “Çağdaş Osmanlılık”(!) “Medeniyetler Buluşması” olarak dayatılmaya çalışılırken “Çağdaş Halife-Hilafet” “Şeyhülislam” sevdalılarının bugün “Demokratikleşme Açılımı” ile Anadolu Halklarını yeni Dersim’lere götürdüğünün de farkında olmalıyız...

Osmanlının devamı olarak kalan Cumhuriyet Demokrasisi sadece Dersimle kalmamış, yakın tarihimizde 6–7 Eylül 1955 İstanbul, 19–26 Aralık 1978 Maraş, 2 Temmuz 1993 Sivas Madımak, iki 12- Mart ve Eylül Faşizminin katliamları “Medeniyetler Buluşmasının” perde önleri olmamış mıdır?

Tüm bu katliamlar kendilerini koruyacak mekanizmalara sahip olmayanlardan seçilmiştir.

Hangi nedenle asıldığını Seyit Rıza idamı öncesi tarihe geçen şu sözleriyle açıklamış: “Evladı Kerbelayh. Bi hatayih. Ayıptır. Zulümdür. Cinayettir., “Bu zulmü, cinayeti ve evladı kerbelaya katliam yapanlara lanet olsun.”

HERKES YERİNE